Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. PITRUZZELLA
представено на 29 април 2021 година [1]

Дело C-783/19

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne
срещу
GB

(Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона, Испания)

„Преюдициално запитване — Закрила на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни — Услуги — Понятие „пресъздаване“ — Сходство на продуктите — ЗНП „Champagne“ — Използване на наименованието „Champanillo“ за ресторантьорски услуги“

1. Преюдициалното запитване, предмет на настоящото заключение, се отнася до тълкуването на член 103 от Регламент № 1308/2013 [2].

2. Запитването е отправено в рамките на спор между Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (наричан по-нататък „CIVC“) и GB относно използването в търговската дейност на знака „CHAMPANILLO“ за обозначаване на търговски обекти, предназначени за ресторантьорска дейност.

I. Правна уредба

3. Член 92, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1308/2013, включен в раздел 2, гласи:

„1. Правилата относно наименованията за произход, географските указания и традиционните наименования, предвидени в настоящия раздел, се прилагат за продуктите, посочени в приложение [VII], част II, точки 1, 3—6, 8, 9, 11, 15 и 16. [3]

2. Посочените в параграф 1 правила се основават на:

а) защита на законните интереси на потребителите и производителите;

[1] Език на оригиналния текст: италиански.

[2] Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671).

[3] Става въпрос за лозаро-винарски продукти. Приложение VII, част II, точка 5 от Регламент № 1308/2013 определя характеристиките на „качественото пенливо вино“ — категория, към която спада шампанското.

б) осигуряване на правилното функциониране на вътрешния пазар за съответните продукти; и

в) насърчаване на производството на качествени продукти, посочени в настоящия раздел, като се допускат и национални мерки, свързани с политиката по качеството“.

4. Съгласно член 93, параграф 1, буква а) от този регламент:

„1. За целите на [раздел 2 от Регламент № 1308/2013] се прилагат следните определения:

а) „наименование за произход“ означава наименование на район, определена местност или, в изключителни и надлежно обосновани случаи, наименование на държава, което се използва за описание на продукт, посочен в член 92, параграф 1, за който са изпълнени следните изисквания:

i) качеството и характеристиките на продукта се дължат основно или изключително на специфична географска среда с присъщите ѝ природни и човешки фактори;

ii) гроздето, от което се произвежда продуктът, произхожда изключително от този географски район;

iii) производството се извършва в този географски район; и

iv) продуктът е получен от сортове лози от вида *Vitis vinifera* […]“.

5. Член 103 („Правна закрила“) от същия регламент предвижда в параграф 2:

„Защитено наименование за произход [ЗНП] и защитено географско указание [ЗГУ], както и виното, използващо това защитено наименование в съответствие със спецификацията на продукта, се ползват с правна закрила срещу:

а) всяка пряка или непряка търговска употреба на това защитено наименование:

i) от сходни продукти, за които не е спазена спецификацията на продукта на защитеното наименование; или

ii) доколкото при такава употреба се експлоатира репутацията на наименованието за произход или географското указание;

б) всякаква злоупотреба, имитация или [пресъздаване], дори ако е посочен истинският произход на продукта или услугата или ако защитеното наименование е преведено, транскрибирано, транслитерирано или придружено от израз като „стил“, „тип“, „метод“, „както е произведено в“, „имитация“, „с аромат на“, „като“ или друг подобен израз;

[…]“.

6. Съгласно член 104, първо изречение от Регламент № 1308/2013 „Комисията създава и поддържа електронен регистър на [ЗНП] и [ЗГУ] на вина, до който се предоставя публичен достъп“.

7. Съгласно член 107, параграф 1 от Регламент № 1308/2013, някои ЗНП на вина, съществуващи преди влизането в сила на този регламент, се ползват автоматично с правна закрила и се вписват в регистъра, предвиден в член 104 от посочения регламент. Наименованието „Champagne“ е ЗНП по смисъла на член 93, параграф 1, буква а) от Регламент № 1308/2013, регистрирано на равнището на Съюза[4] и ползващо се с правна закрила по силата на член 107, параграф 1 от този регламент, тъй като е съществувало преди влизането му в сила. Това наименование е запазено за качествените пенливи вина (бели или розе), посочени в приложение VII, част II, точка 5 от Регламент № 1308/2013, произведени в съответствие с параметрите, предвидени в съответната продуктова спецификация, в определени райони или селища на френските департаменти Marne и Aube, както и в областта Grand Est.

II. Главното производство, преюдициалните въпроси и производството пред Съда

8. Жалбоподателят в главното производство CIVC е полупублична организация с юридическа правосубектност, призната от френското право и натоварена със защитата на интересите на производителите на шампанско. CIVC предявява иск пред Juzgado mercantil de Barcelona (Търговски съд, Барселона, Испания)за осъждането на GB, ответника в главното производство, да преустанови използването, включително в социалните мрежи (Instagram и Facebook), на знака „CHAMPANILLO“, да изтегли от пазара и интернет всяка табела и рекламен или търговски документ, в които фигурира посоченият знак, както и да заличи домейна „champanillo.es“. GB се конституира като страна в съдебното производство и посочва, че знакът „CHAMPANILLO“ се използва като търговско наименование на заведения за обществено хранене („бар за тапас“, разположени в автономна област Каталуня), без вероятност от объркване с продуктите, обхванати от наименованието „Champagne“, и без извличане на ползи от репутацията на това наименование.

9. Juzgado mercantil de Barcelona (Търговски съд, Барселона) отхвърля всички искания на CIVC. Той приема, че използването на знака „CHAMPANILLO“ не представлява пресъздаване в нарушение на ЗНП „Champagne“, тъй като с него не се обозначава алкохолна напитка, а заведения за обществено хранене — в които не се предлага шампанско — и следователно продукти, различни от тези със ЗНП, предназначени за различни потребители. В мотивите на това решение Juzgado mercantil de Barcelona (Търговски съд, Барселона) се позовава на насоките, дадени от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) в решение от 2016 г., в което се изключва възможността използването на термина „CHAMPÌN“ за продажбата на плодова безалкохолна газирана напитка, предназначена за консумация по време на детски тържества, да нарушава ЗНП „Champagne“, като се има предвид разликата между съответните продукти и потребителите, за които са предназначени, въпреки фонетичното сходство между двата знака[5].

10. CIVC обжалва решението на Juzgado mercantil de Barcelona (Търговски съд, Барселона) пред Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона, Испания). Последният посочва: i) че GB се е опитал на два пъти да регистрира знака „CHAMPANILLO“ като марка в испанската Служба за патенти и марки и че тези искания са били отхвърлени с решения от 8 февруари 2011 г. и 14 април 2015 г. след направено възражение от страна на CIVC; ii) че GB използва като графичен материал за рекламиране на своите заведения

[4] Референтен № PDO-FR-A1359.

[5] Решение от 1 март 2016 г. (ECLI:ES:TS:2016:771).

изображението на две чаши, съдържащи пенлива напитка; iii) че CIVC е представил документи, удостоверяващи, че до 2015 г. GB е предлагал в заведенията си пенливо вино [6] с наименование „Champanillo“ и че продажбите са били спрени едва след намесата на CIVC.

11. Запитващата юрисдикция отбелязва, че както член 13 от Регламент № 510/2006 [7], така и член 103 от Регламент № 1308/2013 предоставят правна закрила на ЗНП по отношение на продукти, с изключение единствено на член 103, параграф 2, буква б), в който се споменават и услуги. Тя посочва, че изпитва съмнения относно обхвата и правилното тълкуване на разпоредбите на правото на Съюза относно правната закрила на ЗНП, когато знакът, който е в конфликт с такова наименование, се използва в търговията за обозначаване не на продукти, а на услуги.

12. В този контекст Audiencia Provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) спира производството и поставя на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Позволява ли обхватът на правната закрила на дадено наименование за произход то да се ползва с правна закрила не само срещу сходни продукти, но и срещу услуги, които могат да са свързани с прякото или непрякото разпространение на тези продукти?

2) Налага ли рискът от нарушение чрез пресъздаване, към който се отнасят посочените членове от общностните регламенти, преди всичко да се извърши анализ на наименованието, за да се установи влиянието му върху средния потребител, или, за да се анализира този риск от нарушение чрез пресъздаване, трябва да се установи преди това, че става въпрос за едни и същи продукти, за сходни продукти или за съставни продукти, чиито съставни части съдържат продукт със защитено наименование за произход?

3) Трябва ли рискът от нарушение чрез пресъздаване да се определи с обективни параметри, когато има пълно или много голямо съвпадение в наименованията, или трябва да се степенува според пресъздаващите и пресъздаваните продукти и услуги, за да се направи извод, че рискът от пресъздаване е незначителен или ирелевантен?

4) Представлява ли правната закрила, предвидена в съответната правна уредба в случай на риск от пресъздаване или извличане на ползи, специфична правна закрила, отнасяща се до особеностите на тези продукти, или тази закрила трябва непременно да се обвърже с правилата относно нелоялната конкуренция?“.

13. Съгласно член 23 от Статута на Съда становища представят CIVC, френското и италианското правителство и Комисията. Като процесуално-организационна мярка по смисъла на член 61, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда последният приканва страните в главното производство и заинтересованите лица по смисъла на член 23 от Статута да отговорят писмено на няколко въпроса. CIVC, GB, френското и италианското правителство и Комисията изпълняват тази мярка.

[6] В акта за преюдициално запитване на някои места се говори за „напитка“, а на други за „вино“.

[7] Регламент (ЕО) на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

III. Анализ

A. Предварителни бележки

14. Преди да се пристъпи към разглеждането на преюдициалните въпроси, е необходимо да се внесат някои уточнения за правната уредба, изложена в акта за преюдициално запитване.

15. На първо място, от посочения акт е видно, че Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) счита за приложими към спора в главното производство както двустранното споразумение между Френската република и Испанската държава от 27 юни 1973 г. относно правната закрила на наименованията за произход, указанията за произход и наименованията на определени продукти[8], така и — по силата на това споразумение — Декрет № 2010-1441 от 22 ноември 2010 г. относно контролираното наименование за произход „Champagne“[9] и член L 643-1 от френския Кодекс за селското стопанство[10]. Според запитващата юрисдикция тези разпоредби на френското право „се допълват“ от приложимите разпоредби на правото на Съюза.

16. Както обаче Комисията правилно посочва в писменото си становище, Съдът вече е имал възможност да уточни във връзка с Регламент № 1234/2007[11] (отменен и заменен с Регламент № 1308/2013, считано от 20 декември 2013 г.), че установеният от законодателството на Съюза режим на закрила на наименованията за произход е „еднообразен и изключителен“ и не допуска нито прилагането на национален режим на закрила на защитени географски указания по силата на това законодателство[12], нито прилагането на режим на закрила, предвиден с договори между две държави членки[13].

17. На второ място, макар при формулирането на преюдициалните въпроси Audencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) да не се позовава изрично на никоя конкретна разпоредба от регламентите на Съюза в областта на правната закрила на ЗНП, в мотивите на акта за преюдициално запитване тази юрисдикция се позовава, както бе посочено, освен на член 103 от Регламент № 1308/2013, също и на член 13 от Регламент № 510/2006[14]. Член 1, параграф 1, втора алинея от този регламент[15] обаче изрично изключва от приложното си поле продуктите от лозаро-винарския сектор. Следователно нито Регламент № 510/2006, нито Регламент № 1151/2012, който го заменя, се прилагат към спора в главното производство.

8 JORF от 18 април 1975 г., стр. 4011.

9 JORF № 0273 от 25 ноември 2010 г., текст № 8.

10 Уточнявам, че запитващата юрисдикция възприема разпоредбите, на които се основава искът на CIVC в първоинстанционното производство.

11 Регламент (ЕО) на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1).

12 Вж. решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 96, 101 и 103).

13 Вж. в този смисъл решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 99—102). В това решение Съдът препраща към решение от 8 септември 2009 г., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, т. 107 и сл.), в което Съдът е трябвало да се произнесе по прилагането на договор, сключен между две държави членки, съгласно който географско указание, регистрирано в едната от тях, но не и на европейско равнище, все пак е признато и защитено в другата. В решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 99—102) Съдът прилага същите съображения в контекст, в който наименованието за произход е регистрирано на равнището на Съюза.

14 Понастоящем член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни. Този регламент отменя и заменя Регламент № 510/2006, считано от 3 януари 2013 г.

15 Понастоящем член 2, параграф 2 от Регламент № 1151/2012.

18. Въпреки това, тъй като разпоредбите относно закрилата на географските указания, които се съдържат в различните секторни регламенти, до голяма степен се припокриват, Съдът признава, чрез постоянната съдебна практика, хоризонталното приложение на принципите, изведени при тълкуването на отделните режими на правна закрила [16].

19. Накрая, що се отнася до прилагането ratione temporis на правната уредба на Съюза, макар в акта за преюдициално запитване да няма изрично указание в този смисъл, е очевидно, че действията, срещу които е насочен искът на CIVC, са извършени поне отчасти след влизането в сила на Регламент № 1308/2013. Следователно трябва да се приеме, че с преюдициалните въпроси се цели тълкуване на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013. Освен това, макар и това обстоятелство да не следва изрично от акта за преюдициално запитване, възможно е някои от неправомерните действия, за които се твърди, че са извършени от GB в нарушение на ЗНП „Champagne“, да са започнали през периода на действие на Регламент № 1234/2007. Следователно, въпреки че при разглеждането на преюдициалните въпроси ще се позовавам единствено на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, отговорите, които ще предложа да бъдат дадени на тези въпроси, важат и за тълкуването на член 118м от Регламент № 1234/2007, изменен с Регламент № 491/2009 [17], който по същество е формулиран по идентичен начин.

Б. По първия преюдициален въпрос

20. С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали ЗНП се ползват от правна закрила само срещу практики, отнасящи се до продукти, които са идентични или сходни с обозначените с това наименование, или и срещу практики, отнасящи се до услуги, свързани с прякото или непрякото разпространение на тези продукти.

21. Този въпрос е формулиран широко и може да обхване всички забранени действия по смисъла на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013.

22. Както от преписката по главното производство [18], така и от текста на втория и третия преюдициален въпрос и от мотивите на акта за преюдициално запитване е видно обаче, че съмненията на Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) и правният спор, който тази юрисдикция трябва да разреши, се отнасят конкретно до правната закрилата срещу пресъздаване, предвидена в параграф 2, буква б) от този член.

[16] По отношение на изискването за тълкуване на разпоредбите на правото на Съюза относно закрилата на регистрираните наименования и географски указания, които се вписват в рамките на хоризонталната политика на Съюза, по начин, който позволява последователното им прилагане, вж. решение от 20 декември 2017 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, т. 32, наричано по-нататък „решението CIVC“).

[17] Регламент (ЕО) на Съвета от 25 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (ОВ L 154, 2009 г., стр. 1).

[18] От писменото становище на CIVC е видно, че в иска, предявен срещу GB, последният е упрекнат за твърдяно неправомерно пресъздаване на ЗНП „Champagne“.

23. Въпреки това в писмените си становища както CIVC, така и Комисията изрично се позовават на буква а) от този параграф, докато френското правителство разглежда първия преюдициален въпрос с оглед на всички действия, забранени от член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, включително практиките, посочени в букви в) и г) от тази разпоредба [19].

24. Като процесуално-организационна мярка Съдът приканва страните и заинтересованите лица по смисъла на член 23 от Статута да изразят становище по възможността за прилагане към спора по главното производство на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 — разпоредба, която забранява пряката или непряката търговска употреба на защитено наименование, при която се експлоатира неговата репутация. Поставеният от Съда въпрос се позовава изрично на точка 31 от решение от 7 юни 2018 г., Scotch Whisky Association [20] (наричано по-нататък „решението Scotch Whisky Association“), в което, произнасяйки се по тълкуването на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008 [21], Съдът уточнява, че „положенията, които могат да попаднат в приложното поле на [тази разпоредба], трябва да отговарят на изискването за използване в спорния знак на регистрираното географско указание в идентичен или поне в сходен във фонетично и/или визуално отношение вид“.

25. Няма съмнение, че ЗНП „Champagne“ и спорният знак „CHAMPANILLO“ имат известна степен на сходство от фонетична и визуална гледна точка особено ако сравнението се извършва, като се има предвид преводът на испански език на първото — „Champán“ [22]. Всъщност този превод е изцяло възпроизведен, без ударението, и може непосредствено да се възприеме както визуално, така и фонетично в спорното наименование. Следователно уместно е да се постави въпросът, включително за да се определи обхватът на първия преюдициален въпрос, дали член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 все пак е приложим към положение като това по спора в главното производство, а именно дали употребата на оспорвания знак може да представлява „употреба“ на ЗНП „Champagne“ по смисъла на тази разпоредба [23].

[19] Все пак отбелязвам, че CIVC, френското и италианското правителство, както и Комисията формулират отговорите си на първия преюдициален въпрос, като се позовават общо на правната закрила на ЗНП или на член 103 от Регламент № 1308/2013.

[20] C-44/17, EU:C:2018:415.

[21] Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 2008 г., стр. 16). Съдържанието на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008 е подобно на член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013, от който все пак се различава, тъй като се отнася до пряка или непряка търговска употреба, „отнасяща се до продукти, които не са обхванати от регистрацията“, което уточнение обаче не се съдържа в първата разпоредба. Независимо от тази разлика тълкуването на понятието „употреба“, дадено от Съда в точки 29—31 от решение Scotch Whisky Association, може да се приложи към понятието „употреба“, използвано в член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013.

[22] В това отношение припомням, че в точки 34 и 35 от решение CIVC Съдът приема, че член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 са приложими към положение, при което оспореното наименование не включва самото ЗНП (в случая ЗНП „Champagne“), а негов превод на немски език („Champagner“).

[23] Ако трябва да се приеме, че член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 е приложим към фактите по спора в главното производство, действията на GB вероятно биха могли да се квалифицират отчасти като „пряка търговска употреба“ по смисъла на тази разпоредба (например използването на знака „Champanillo“, за да обозначи напитка/пенливо вино в заведенията си или като отличителен знак за ресторантьорските му услуги) и отчасти като „непряка търговска употреба“ (например използването на този знак в рекламни материали и социални медии). В това отношение припомням, че в точка 32 от решение Scotch Whisky Association Съдът уточнява, що се отнася до член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, че „пряката“ употреба предполага защитеното географско указание да е поставено директно върху съответния продукт или върху неговата опаковка (или, ако се допусне използването за услуги, това указание да се използва за отличаването им), докато „непряката“ употреба означава това указание да присъства в допълнителни маркетингови или информационни канали, например реклама на продукта или документи, свързани с него. Това тълкуване може да се приложи към понятията „пряка употреба“ и „непряка употреба“ по смисъла на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013.

26. Подобно на Комисията обаче съм склонен да отговоря отрицателно на този въпрос и да приема, че действията, които се оспорват от CIVC, трябва да се разглеждат единствено в светлината на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013.

27. Всъщност, макар да е вярно, че понятието „употреба“ на защитено географско указание по смисъла на член 103, параграф 2, буква а) от този регламент може да включва и употребата в спорния знак на такова указание „в сходен във фонетично и/или визуално отношение вид“ [24], направените от Съда уточнения в решение Scotch Whisky Association водят до извода, че степента на сходство между конфликтните знаци, която се изисква, за да се установи такова използване, е особено висока и близка до идентичност. В точка 29 от това решение Съдът всъщност изяснява, че в приложното поле на тази разпоредба попада използването на защитеното географско указание „във форма, с която има толкова тесни връзки с него, във фонетично и/или визуално отношение, че спорният знак очевидно не може да бъде разграничен от него“.

28. Според мен обаче сравнението на конфликтните знаци в спора по главното производство не отговаря на този критерий. По-специално, разглежданото в главното производство положение се различава от това по делото, по което е постановено решение CIVC, в което също става въпрос и за възпроизвеждането, като част от наименованието на продукт, на превод на ЗНП „Champagne“. Всъщност в този случай знакът „Champagner“ (превод на немски език на наименованието „Champagne“) се използвал самостоятелно в спорното наименование, макар и следвано от обозначението „Sorbet“. Оспореният в главното производство знак обаче се отдалечава значително както визуално, така и фонетично от наименованието на испански език „Champàn“ поради добавянето на наставката „illo“ към това наименование.

29. Отбелязвам обаче, че тази добавка, изглежда, позволява да се установи силно сходство, дори истинска, концептуална идентичност между наименованието „Champagne“ и оспорвания знак, ако, както, изглежда, показва преписката, последният буквално означава „малко шампанско“ и на италиански език приблизително съответства на жаргонния термин „champagnino“ (на френски „petit champagne“). Според мен този фактор още повече е в полза на включването на оспорваните практики в приложното поле на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, което, както ще се изясни по-нататък, обхваща положения, при които на съответния потребител се внушава асоциация между спорния знак и продукта, ползващ се от ЗНП [25].

30. Накрая отбелязвам, че като се произнася по тълкуването на член 13, параграф 1 от Регламент № 1151/2012, чийто текст до голяма степен е идентичен с текста на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, Съдът приема, че тази разпоредба съдържа степенувано изброяване на забранени действия и че приложното поле на член 13, параграф 1, буква а) от регламент № 1151/2012 задължително трябва да се разграничава от това на другите правила за закрила на регистрираните наименования, и по-специално от правилото по буква б) [26]. Прекалено широко тълкуване обаче на понятието „употреба“ по смисъла на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013, като в него се включат положения, при които твърдяната незаконна практика се състои в употреба на защитено наименование във форма, която по същество не съответства на

[24] Вж. по аналогия решение Scotch Whisky Association, точка 31.

[25] Вж. по аналогия решение Scotch Whisky Association, точка 33.

[26] Вж. Решение от 17 декември 2020 г., Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 24 и 25).

регистрираната, води до риск от прекалено стесняване на разделителната линия между положенията, уредени в тази разпоредба, и положенията, които попадат в приложното поле на член 103, параграф 2, буква б) на този регламент, което би затруднило запазването на ефективна автономия помежду им.

31. След това уточнение отговорът на първия преюдициален въпрос, както бе очертан по-горе, според мен не поражда особени затруднения.

32. Всъщност в текста на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 изрично се посочва, че ЗНП се ползват с правна закрила срещу всякаква „злоупотреба, имитация или [пресъздаване], дори ако е посочен истинският произход на продукта или *услугата*“ [27]. Няма съмнение както от синтактична гледна точка, така и от гледна точка на вътрешната логическа последователност на посоченото правило, че тази разпоредба се отнася до произхода на продукта или услугата, обозначена със спорния знак. И не би могло да бъде другояче, както правилно отбелязва италианското правителство, тъй като съгласно съдържащото се в член 93, параграф 1, буква а) от Регламент № 1308/2013 определение ЗНП обозначават продукт по смисъла на член 92, параграф 1 от този регламент и следователно не могат да бъдат регистрирани за услуги.

33. Следователно буквалното тълкуване на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 подкрепя тезата за правна закрила на ЗНП срещу практики, които попадат в неговото приложно поле, дори когато тези практики се отнасят до услуги.

34. Телеологичното тълкуване на тази разпоредба също е в подкрепа на тази теза.

35. Съдът е приел, че Регламент № 1308/2013 представлява инструмент на общата селскостопанска политика, чиято цел, наред с другите цели, е да се попречи на трети лица неправомерно да извличат полза от репутацията, свързана с качеството на продуктите, обозначени с географско указание, което е регистрирано по силата на неговите разпоредби [28].

36. Следователно член 103, параграф 2 от този регламент установява много широка правна закрила, която съгласно посоченото в съображение 97, първо изречение от същия регламент има за цел да обхване всяко „използване, с което се извличат предимства от репутацията на продукти“, обхванати от едно от тези указания.

37. По-специално член 103, параграф 2, буква б) забранява всяка практика, която цели неправомерно извличане ва полза от репутацията на ЗНП (или ЗГУ) посредством асоциация с него.

38. В този контекст тълкуване на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, което не позволява да се защити ЗНП, когато оспореният знак обозначава услуга, а не продукт, не само не би било в съответствие с признатия от Съда широк обхват на правната закрила на регистрираните географски указания, но както правилно отбелязва италианското правителство, не би позволило да се постигне напълно целта за правна закрила, посочена в съображение 97, първо изречение от този регламент. Всъщност може

[27] Курсивът е мой.

[28] Що се отнася до Регламент № 1234/2007, вж. решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 82), както и решение CIVC, точка 38.

да се извлече неправомерна полза от репутацията на продукт, обхванат от ЗНП, не само в случаите, когато практиката, забранена от член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, се отнася до продукт, но и когато се отнася до услуга.

39. Следователно, за да отговаря на определените от Регламент № 1308/2013 цели, тази разпоредба трябва да се прилага и в случаите, когато ЗНП е пресъздадено в контекста на предлагането на услуги. Този извод впрочем следва ясно от второто изречение на съображение 97 от този регламент, на което се позовават както CIVC, така и френското и италианското правителство и Комисията, което гласи, че „[с] цел да се насърчи лоялната конкуренция […], споменатата правна закрила [на ЗНП и ЗГУ] следва да се разпростре и върху продукти и услуги, които не са обхванати от [посочения] регламент, включително онези, които не са посочени в приложение I към Договорите“ [29]. Освен това трябва да се отбележи, че що се отнася по-специално до защитените наименования за произход и защитените географски указания на вината, съображение 92 от същия регламент насърчава привеждането в съответствие с Регламент № 1151/2012, установяващ хоризонталната политика на Съюза в областта на качеството. От своя страна съображение 32 от този регламент, в което се уточнява, че „[з]акрилата на наименованията за произход и географските указания следва да обхване и злоупотребата, имитация и пресъздаване на регистрирани наименования на стоки, както и на услуги“, се отнася изрично до необходимостта да се гарантира равнище на закрила, която да се „хармонизира със закрилата, която се прилага в лозаро-винарския сектор“.

40. Ето защо въз основа на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на първия преюдициален въпрос, че член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че действията, свързани със злоупотреба, имитация или пресъздаване на ЗНП, които се отнасят до услуги, също могат да попаднат в приложното поле на тази разпоредба.

41. Преди да продължа анализа си, бих искал да уточня, в случай че Съдът реши да не ограничава отговора на първия преюдициален въпрос само до тълкуването на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, че според мен същият обхват, който предлагам Съдът да установи за тази разпоредба, трябва да бъде признат и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от този регламент.

42. Всъщност, от една страна, като се позовава на „*всяка* пряка или непряка търговска *употреба*“ [30], текстът на тази разпоредба не позволява приложното ѝ поле да се ограничи до употреба, свързана единствено с продукти, като се изключи употребата, свързана с услуги. Освен това, като уточнява, че забраната се прилага „доколкото при такава употреба се експлоатира репутацията на наименованието за произход или географското указание“, посочената разпоредба изрично поставя акцента върху последиците от употребата, а не върху определен вид употреба. От друга страна, същите съображения относно целите на Регламент № 1308/2013 и широчината на предоставената от него правна закрила на регистрираните по силата на неговите разпоредби географски указания, изложени в точки 35 и 36 от настоящото заключение, важат и за телеологичното тълкуване на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от посочения регламент [31].

[29] Става въпрос за продуктите, за които се прилагат членове 39—44 ДФЕС относно общата селскостопанска политика.

[30] Курсивът е мой.

[31] Вж. решение CIVC, точка 31. В този смисъл тази правна закрила обхваща и продукти, които не са сходни, вж. по аналогия решение от 12 юни 2007 г., Budějovický Budvar/UAMI — Anheuser-Busch (BUDWEISER) (T-53/04 — T-56/04, T-58/04 и T-59/04, непубликувано, EU:T:2007:167, т. 175).

B. По втория и третия преюдициален въпрос

43. С втория и третия преюдициален въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установят критериите, които трябва да се приложат, за да се прецени дали е налице пресъздаване по смисъла на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013. По-специално Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) поставя въпроса за ролята, която трябва да се предостави при извършването на тази преценка на сравнението между продукта, обхванат от ЗНП, и продукта (или услугата), във връзка с който се използва спорният знак, както и за необходимостта предварително да се установи идентичността или сходството между тези продукти или наличието на друга връзка между тях (или между продукта със ЗНП и разглежданата услуга).

44. В това отношение най-напред отбелязвам, че макар член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013 да уточнява, че пряката или непряката употреба на ЗНП е забранена както когато се отнася до „сходни продукти“, за които не е спазена спецификацията на продукта на защитеното наименование (буква а), подточка i), така и доколкото при такава употреба се експлоатира репутацията на ЗНП (буква а), подточка ii), член 103, параграф 2, буква б) не съдържа никакво указание, че закрилата срещу пресъздаване се ограничава само до случаите, в които продуктите, обозначени със ЗНП, и продуктите или услуги, за които оспореният знак се използва, са „сходни“ или „подобни“, нито че тази закрила се разширява, така че да обхване случаите, в които този знак се отнася до продукти и/или услуги, различни от тези, които се ползват от ЗНП [32]. От друга страна, понятието „сходство на стоките“, което се прилага в правото в областта на марките [33] и на което, изглежда, се позовава запитващата юрисдикция, е ирелевантно при закрилата на географските указания, при която обаче, както бе посочено, е релевантно понятието „сходни продукти“ [34] — понятие, което впрочем, изглежда, трябва да се тълкува по-тясно [35].

45. В този контекст, противно на това, което, изглежда, твърдят CIVC и френското правителство, не смятам, че направеното от Съда пояснение, че закрилата на регистрираните наименования срещу пресъздаване не зависи от установяването на съществуването на вероятност от объркване [36], е от решаващо значение, за да се определи дали приложното поле на тази закрила трябва да се счита за ограничено само до продуктите и/или услугите, сходни с продукта, ползващ се от ЗНП. Всъщност вероятността от объркване може да бъде изключена — например в изрично предвидените в член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 случаи, в които е посочен произходът на

[32] Вж. обаче в обратния смисъл решение от 12 юни 2007 г., Budějovický Budvar/UAMI — Anheuser-Busch (BUD) (T-60/04—T-64/04, непубликувано, EU:T:2007:169, т. 164—169, по-специално т. 166).

[33] Вж. в това отношение решение от 29 септември 1998 г., Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, т. 23).

[34] Член 103, параграф 2, буква а), подточка i) от Регламент № 1308/2013. Ще отбележа между другото, че аналогични понятия, като например „продукт от същия вид“, се съдържат и в разпоредбите на регламентите на Съюза в областта на географските означения, свързани с абсолютните основания за отказ за регистрация на марките в случай на конфликт със ЗНП или ЗГУ (вж. например член 14, параграф 1 от Регламент № 1151/2012). Тези понятия се тълкуват еднакво от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO); вж. Насоки за разглеждане на марките на Европейския съюз, част Б, Разглеждане, раздел 4, Абсолютни основания за отказ за регистрация; глава 10, Марки, които са в конфликт с географски указания, стр. 618.

[35] Вж. решение от 14 юли 2011 г., Bureau National Interprofessionnel du Cognac, (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484, т. 55). За по-широко тълкуване, що се отнася до понятието „продукт от същия вид“ в член 14, параграф 1 от Регламент № 2081/92, вж. решение от 2 февруари 2017 г., Mengozzi/EUIPO — Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva toscano (TOSCORO) (T-510/15, EU:T:2017:54, т. 44), съгласно което е достатъчно разглежданият продукт да споделя с продукта, предмет на географското указание, някои общи характеристики.

[36] Вж. по аналогия решения от 4 март 1999 г., Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 26) и от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 45).

продукта или услугата или в които се използват термини като „метод“ или „имитация“ — дори когато продуктите, обхванати от ЗНП, и продуктите или услугите, за които се прилага спорният знак, са идентични или сходни.

46. При това положение, макар да няма съмнение, че така да се каже, „естественото“ приложно поле на закрилата на ЗНП срещу пресъздаване се състои от положения, при които поради идентичността или сходството между продуктите, които се ползват от защитеното наименование, и продуктите или услугите, обозначени със спорния знак, употребата на последния позволява на неговия притежател да си присвои характерните качества, признати на първите, както бе посочено [37], от самия преамбюл на Регламент № 1308/2013 е видно и ясно се потвърждава от практиката на Съда, че ЗНП се ползват от правна закрила по-общо срещу всяка злоупотреба с репутацията на продуктите, които имат такава.

47. Както вече имах възможност да отбележа в заключението си по дело Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, т. 17), закрилата срещу пресъздаване представлява форма на защита sui generis, необвързана с критерия за заблуждаващия характер — който се основава на пригодността на знака, влизащ в противоречие с регистрираното наименование, да въведе потребителите в заблуждение относно географския произход или качествата на продукта — и не се свежда до закрила срещу обикновено объркване. Основната ѝ цел следва да се търси в защитата на качествения патримониум и на репутацията на регистрираните имена от действия на паразитизъм.

48. Следователно наличието на пресъздаване трябва да се преценява въз основа на критерии, които са специфични за правната закрила, предоставена на ЗНП, и които спомагат за постигането на целите, присъщи на правната уредба на Съюза в областта на качеството.

49. Съдът постепенно уточнява критериите, които ръководят тази преценка. Той е постановил, че понятието „пресъздаване“ обхваща преди всичко хипотезата, в която понятието, използвано за обозначаване на продукт, включва част от регистрирано наименование, така че „образът, който потребителят си представя, когато види наименованието на продукта, е ползващата се от разглежданото наименование стока“ [38].

50. В решение Scotch Whisky Association Съдът обаче уточнява, във връзка с член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, че нито частичното включване на регистрирано наименование в спорното наименование, нито фонетичното и визуално родство между първото и второто са задължителни условия, за да се докаже наличието на пресъздаване [39]. Всъщност то може да произтича и само от „концептуалната близост“ между регистрираното наименование и спорния знак [40]. За тази цел не е достатъчно спорният елемент от въпросния знак да предизвиква в съзнанието на съответните потребители

[37] Вж. точки 35—37 от настоящото заключение.

[38] Вж. по аналогия решения от 4 март 1999 г., Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 25), от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 44) и от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 21).

[39] Вж. решение Scotch Whisky Association, точки 46 и 49.

[40] Вж. решение Scotch Whisky Association, точка 50.

каквато и да било асоциация с регистрираното наименование или с прилежащия му географски район. Необходима е обаче „достатъчно пряка и недвусмислена връзка“ между този елемент и регистрираното наименование [41].

51. Следователно според Съда определящият критерий, за да се установи дали е налице „пресъздаване“ на ЗНП по смисъла на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 и на съответните разпоредби на регламентите, уреждащи различните режими на качество на Съюза, е „дали онова, което потребителят пряко си представя, когато види спорно наименование, е ползващата се от ЗНП стока“ [42]. Съдът освен това уточнява, че не може да се изключи пресъздаване и когато спорният елемент не се състои от наименование, а от фигуративни знаци, които поради концептуалната си близост с регистрираното наименование са в състояние да извикват пряко и недвусмислено в съзнанието на потребителя продуктите, ползващи се от това наименование [43].

52. Вярно е, разбира се, че изложените по-горе принципи са разработени от Съда по отношение на положения, при които продуктите, обхванати от регистрираното наименование, и продуктите, обозначени със спорния знак, са били до голяма степен сходни.

53. Като определя постепенно критериите за преценка на наличието на пресъздаване, обаче Съдът все по-явно поставя акцента върху процеса на мисловно асоцииране между спорния знак и продукта, който се ползва от ЗНП или ЗГУ. В този контекст сходството между разглежданите продукти както от гледна точка на продуктовите характеристики, така и на конкретния им вид се счита по-скоро за елемент за преценка на пригодността на фонетичните, визуалните и концептуалните сходства, установени между конфликтните знаци, да извикват необходимата мисловна асоциация, отколкото за предварително условие за установяване на наличието на пресъздаване [44].

54. В по-общ план, както вече имах възможност да отбележа в заключението си по дело Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego [45], от практиката на Съда [46] следва, че когато се извършва анализ за наличието на пресъздаване, трябва да се има предвид всяка изрична или мълчалива препратка към регистрираното наименование, независимо дали се касае за словни елементи или за фигуративни такива, включени в етикета на обикновения продукт [47] или присъстващи върху опаковката му, или за елементи, които се отнасят до формата или представянето на този продукт пред

41 Вж. решение Scotch Whisky Association, точка 53.

42 Вж. по аналогия решение Scotch Whisky Association, точка 51, както и решения от 2 май 2019 г., Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, т. 20) и от 17 декември 2020 г., Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 26).

43 Вж. решение от 2 май 2019 г., Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, т. 21). Вж. също решение от 17 декември 2020 г., Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 27).

44 Вж. например решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 33 и 35).

45 C-614/17, EU:C:2019:11, т. 29.

46 Вж. по-специално решения от 4 март 1999 г., Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 27 и 28), от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 46 и 47), от 14 юли 2011 г., Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484, т. 57) и от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 33, 35, 37).

47 Става въпрос за продукти, които не са обхванати от защитено наименование или географско указание.

потребителите[48]. При този анализ трябва да се вземат предвид също така идентичността или степента на сходство между съответните продукти и режимът на тяхното предлагане на пазара, включително по отношение на съответните търговски канали, както и елементи, позволяващи да се установи дали е налице умисъл при препратката към продукта, обхванат от защитеното наименование, или, обратно, нейният случаен характер. Следователно, за да се установи наличието на пресъздаване, трябва да се преценят редица показатели, като само по себе си наличието или липсата на един от тези показатели не позволява да се установи или изключи наличието на пресъздаване.

55. Въз основа на гореизложеното считам, че идентичността или сходството между продукта, който се ползва от ЗНП или от ЗГУ, и продукта (или услугата), обозначен със спорния знак, или между първия и съставна част, характерна за втория[49], не представлява елемент, който трябва да се преценява предварително, с цел евентуално да се изключи a priori пресъздаване по смисъла на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013.

56. Независимо от това, подобна идентичност или сходство или липсата на такава представлява елемент, който трябва да се вземе предвид, за да се прецени, при разглеждането на всички релевантни обстоятелства, дали са налице конкретно елементите на такова пресъздаване. Обстоятелството, че тези продукти са с общи обективни характеристики, които са свързани с идентични поводи за консумация, или че са аналогични по вид, но и че се конкурират или допълват[50], следователно е релевантен елемент за преценка, също както и когато спорният знак се отнася до услуга — обстоятелството, че последният е свързан с разпространението на продукта, обхванат от регистрираното наименование, или на идентичен или сходен продукт.

57. С оглед на въпросите, поставени от запитващата юрисдикция, е необходимо да се да се направят и някои разяснения по отношение на понятието „съответен потребител“ при преценката на пресъздаването, както и по отношение на възможността за „степенуване“ на пресъздаването. След това ще бъдат предоставени някои указания за прилагане на изложените по-горе принципи към спора по главното производство.

1. По съответните потребители

58. След като, както бе посочено, установяването на забранено от член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 пресъздаване не изисква доказването на съществуване на вероятност от объркване, съответните потребители, възприятието на които е релевантно за преценката дали спорният знак може да породи неправомерна асоциация с регистрираното наименование, не се състоят — противно на това, което, изглежда, е приел Juzgado mercantil de Barcelona (Търговски съд, Барселона) в решението, обжалвано пред запитващата юрисдикция — само от кръга на лицата, за които са предназначени обозначените с това наименование продукти.

[48] В това отношение припомням, че в решение от 2 май 2019 г., Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, т. 27) Съдът уточнява, що се отнася до член 13, параграф 1, букви а)—г) от Регламент № 510/2006, че степенуваното изброяване на противоправните деяния, съдържащи се в тази разпоредба, се отнася до естеството на забранените деяния, а не на елементите, които трябва да се вземат предвид, за да се определи дали е налице единият или другият случай.

[49] Става въпрос за случая, разгледан от Съда по делото, по което е постановено решение CIVC, към което запитващата юрисдикция имплицитно препраща във формулировката на втория преюдициален въпрос.

[50] Вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 37).

59. С оглед по-специално на целите за защита на лоялната конкуренция и за защита на потребителите, преследвани от механизмите за закрила на ЗНП и ЗГУ, Съдът е уточнил, че за да прецени дали е налице пресъздаване на тези наименования, националният съд следва да вземе предвид възприятията на „средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ [51], и че предвид необходимостта да се гарантира ефективна и единна защита на наименованията на цялата територия на Съюза, това понятие се отнася до европейския потребител [52], а не само, както, изглежда, неправилно приема GB, до потребител от държавата членка, в която се произвежда продуктът (или се предоставя услугата), във връзка с който е пресъздадено защитеното наименование [53].

2. По възможността за „степенуване“ на пресъздаването

60. В третия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция се позовава на възможността да се степенува „рискът от пресъздаване“ по-специално с оглед на сравнението между пресъздаваните продукти и пресъздаващите продукти и услуги, както и да се изключат от приложното поле на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 случаите, при които този риск е незначителен или ирелевантен.

61. В това отношение вече изясних по-горе, че преценката, която трябва да се направи в изпълнение на тази разпоредба, трябва да се извърши с оглед на всички релевантни фактори, сред които е и сходството между разглежданите продукти (или между продуктите, ползващи се от регистрираното наименование, и услугата, обозначена със спорния знак), без обаче липсата или ниската степен на това сходство да позволява автоматично да се изключи наличието на пресъздаване.

62. При това положение, ако националната юрисдикция, която трябва да направи тази преценка [54] въз основа на предполагаемата реакция на потребителя [55], стигне до извода, че „онова, което [последният] пряко си представя“, когато види спорния знак, е защитената с регистрираното наименование стока, употребата на този знак попада в обхвата на забраната, предвидена в член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013. Ако обаче тази юрисдикция счете, че не може да се направи подобна асоциация, пресъздаване по смисъла на тази разпоредба трябва да се счита за изключено.

63. Следователно понятието „пресъздаване“ не може да се степенува. Очертанията на това понятие вече са установени от Съда в решение Scotch Whisky, в което, както припомних в точка 50 от настоящото заключение, се уточнява, че само при наличието на „достатъчно пряка и недвусмислена връзка“ [56] между спорния знак и регистрираното наименование,

[51] Вж. по аналогия решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 22—26).

[52] Вж. решения от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27) и от 2 май 2019 г., Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:344, т. 47—50); вж. също решение Scotch Whisky Association, точка 59.

[53] Вж. решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27).

[54] Вж. по аналогия решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 31).

[55] Вж. по аналогия решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 22).

[56] Както посочвам в заключението си по дело Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, т. 19), според мен това уточнение трябва да се разглежда както с оглед на непосредствеността (когнитивно-асоциативният процес не трябва да изисква комплексна преработка на информацията), така и на интензивността (асоциацията с изображението на продукта, който е обхванат от регистрираното наименование, трябва да се наложи достатъчно силно) на отговора на перцептивния стимул от страна на потребителя.

трябва да се счита, че са налице характеристиките на това понятие [57]. При липсата на такава „квалифицирана“ връзка, дори когато има позоваване на регистрираното наименование и разглежданите продукти са сходни, пресъздаването трябва да се изключи.

3. Прилагане при обстоятелствата по главното производство

64. Въпреки че, както вече бе посочено, запитващата юрисдикция трябва да се произнесе по случая, с който е сезирана, като вземе предвид всички изложени по-горе съображения, когато се произнася по преюдициално запитване, Съдът все пак може при необходимост да даде пояснения, с цел да насочи тази юрисдикция при нейното решение [58].

65. В случай че, както в спора по главното производство, трябва да се установи наличието на пресъздаване във връзка с употребата на наименование, съгласно цитираната по-горе съдебна практика националната юрисдикция трябва да вземе предвид евентуалното частичното включване на регистрираното наименование в спорното наименование, фонетичното и/или визуалното сходство на последното с регистрираното наименование [59] или още концептуалната близост между конфликтните думи, макар и принадлежащи към различни езици [60].

66. При обстоятелствата по главното производство ЗНП „Champagne“ във формата, в която е регистрирано, е включено частично в спорното наименование. Преводът на това ЗНП на испански език („Champàn“) обаче е включен изцяло (без ударението). От това произтича значително както визуално, така и фонетично сходство между двете наименования, независимо дали се взема предвид формата, под която е регистрирано ЗНП „Champagne“, или се взема предвид преводът на това наименование на испански език. От концептуална гледна точка, както вече бе посочено, изглежда, съществува пряка връзка с продукта, обхванат от ЗНП „Champagne“, ако — както изглежда, но както запитващата юрисдикция трябва да потвърди — на испански език думата „Champanillo“ означава буквално „малко шампанско“.

67. Що се касае до елементите, които не се отнасят до сравнението на конфликтните наименования, запитващата юрисдикция трябва най-напред да вземе предвид съществуващата връзка между продукта, обхванат от ЗНП „Champagne“, и услугата, обозначена със спорния знак — връзка, която изглежда трудно оспорима, тъй като става въпрос за ресторантьорски услуги, тоест услуги, които могат да бъдат пряко свързани с предлагането на шампанско или на „сходни“ продукти. Интензивността на тази връзка трябва да се прецени, като се установи дали, както изглежда, продажбата на шампанско или напитки от същия вид не е необичайна и в сектора на ресторантьорството, в който осъществява дейност GB [61].

[57] Вж. решение Scotch Whisky Association, точка 53.

[58] Вж. по аналогия решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 31 и цитираната съдебна практика).

[59] Вж. по аналогия решения от 4 март 1999 г., Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 25 и27), от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 46—48) и от 17 декември 2020 г., Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 26).

[60] Вж. по аналогия решения от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 47) и от 17 декември 2020 г., Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:1043, т. 26); вж. също решение Scotch Whisky Association, точка 50.

[61] Отбелязвам, че в отговорите на поставените от Съда въпроси GB описва ресторантьорската си дейност като съсредоточена върху ястия, предназначени за бърза консумация и далече от „ореола на лукс и престиж“, който CIVC свързва със защитаваното от него ЗНП.

68. Друг елемент, който запитващата юрисдикция трябва да вземе предвид при преценката си, е обстоятелството, че в използваните от GB табели и рекламни съобщения спорното наименование се придружава от изображение, в което са показани две чаши със столче (обикновено използвани за консумация на шампанско), съдържащи пенлива напитка, които се свързват в наздравица. Въпреки червения цвят на напитката, това изображение несъмнено има потенциала да пресъздаде както продукта, обхванат от ЗНП „Champagne“, така и поводите, които обикновено се свързват с неговата консумация.

69. Накрая, макар за установяването на пресъздаване по смисъла на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013[62] да не се изисква умисъл на поведението, той представлява елемент, който трябва да се вземе предвид при това установяване[63]. Съвкупността от горепосочените фактори обаче — включително продажбата в миналото в обозначените със спорния знак заведения на пенливо вино със същото наименование „CHAMPANILLO“ —като цяло, изглежда, свидетелства по-скоро за това, че алюзията със ЗНП „Champagne“ не е случайна.

70. В заключение, без да се засягат проверките, които запитващата юрисдикция следва да направи, предвид доказателствата от преписката съм склонен да приема, че онова, което средният европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, пряко си представя, когато види знака „Champanillo“, използван от GB, за да обозначи и рекламира своите ресторантьорски услуги, е продуктът, обхванат от ЗНП „Champagne“ и че следователно са налице конститутивните елементи на пресъздаване, забранено по смисъла на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013.

4. Заключение по втория и третия преюдициален въпрос

71. Въз основа на всички гореизложени съображения предлагам на Съда да отговори на втория и третия преюдициален въпрос, че за да се определи дали е налице пресъздаване на ЗНП по смисъла на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, не е необходимо предварително да се установява, че продуктът, обхванат от ЗНП, и продуктът или услугата, обозначени със спорния знак, са идентични или сходни или че последният продукт включва в съставните си части продукта, обхванат от ЗНП. Подобна идентичност или сходство или липсата на такава обаче представлява елемент, който националната юрисдикция трябва да вземе предвид заедно с всички други релевантни обстоятелства, за да прецени дали е налице пресъздаване по смисъла на горепосочената разпоредба.

Г. По четвъртия преюдициален въпрос

72. С четвъртия преюдициален въпрос Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) по същество иска от Съда да установи дали правната закрила срещу пресъздаване, предвидена в член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, изисква да се установи наличието на нелоялната конкуренция.

[62] В този смисъл вж. заключението на генералния адвокат Jacobs nella по дело Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1998:614, т. 33).

[63] Вж. заключението на генералния адвокат Jacobs по дело Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1998:614, т. 35), както и заключенията ми по дело Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (C-614/17, EU:C:2019:11, т. 29) и по дело Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:730, т. 45).

73. Както бе посочено, правната закрила на регистрираните наименования, предвидена от правната уредба на Съюза в областта на качеството, отговаря на специфични критерии, които спомагат за постигане на преследваните с тази правна уредба цели [64]. Тези критерии са изброени изчерпателно в разпоредбите, уреждащи различните случаи на нарушение на регистрираните наименования, включени в секторните и междусекторните регламенти, които съставят тази правна уредба [65]. Освен това тези разпоредби трябва да се прилагат еднакво на цялата територия на Съюза.

74. Що се отнася по-специално до правната закрила на регистрираните наименования срещу пресъздаване, от отговорите, дадени на първите три преюдициални въпроса, става ясно, че тази закрила не предполага установяването нито на конкурентно отношение между продуктите, обхванати от регистрираното наименование, и продуктите или услугите, за които се използва спорният знак, или на вероятност от объркване на потребителите по отношение на тези продукти и/или услуги, нито умисъл на действията, които могат да доведат до пресъздаване.

75. Следователно, макар, както отбелязва Комисията, да не е изключено едно и също действие да може едновременно да представлява практика, забранена от член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, и акт на нелоялна конкуренция съгласно приложимото национално право, приложното поле на тази разпоредба е по-широко и не се ограничава до случаите, в които това действие се извършва от конкурент.

76. Поради това предлагам на четвъртия преюдициален въпрос да се отговори, че правната закрила срещу предвиденото в член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 пресъздаване не се ограничава само до случаите, в които практиката, която води до пресъздаване, представлява акт на нелоялна конкуренция по смисъла на релевантните разпоредби на приложимото национално право.

IV. Заключение

77. Въз основа на всички изложени съображения предлагам на Съда да отговори на отправените от Audiencia provincial de Barcelona (Апелативен съд на провинция Барселона) преюдициални въпроси по следния начин:

„Член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти трябва да се тълкува в смисъл, че в приложното поле на тази разпоредба могат да попаднат и действията, свързани със злоупотреба, имитация или пресъздаване на ЗНП, които се отнасят до услуги.

За да се определи дали е налице пресъздаване на защитено наименование за произход по смисъла на член 103, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, не е необходимо предварително да се установява, че продуктът, който се ползва от това наименование, и продуктът или услугата, обозначени със спорния знак, са идентични или сходни или че последният продукт включва в съставните си части продукта, който се ползва от защитеното наименование за произход. Подобна идентичност или сходство или липсата на

[64] Що се отнася по-специално до автономността на правната уредба на географските наименования спрямо тази на марките, вж. заключението ми по дело Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (C-490/19, EU:C:2020:730, т. 29).

[65] Вж. в този смисъл точка 16 от настоящото заключение и цитираната съдебна практика.

такава обаче представлява елемент, който националната юрисдикция трябва да вземе предвид заедно с всички други релевантни обстоятелства, за да прецени дали е налице пресъздаване по смисъла на горепосочената разпоредба.

Правната закрила срещу предвиденото в член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 пресъздаване не се ограничава само до случаите, в които практиката, която води до пресъздаване, представлява акт на нелоялна конкуренция по смисъла на релевантните разпоредби на приложимото национално право“.